

Siionin virsi 278 Ehdotus

Suo, Her-ra, mun si -nu-hun us -kal-taa, kun kiu-saa-ja mi -nu-a
vai - no - aa ja neu - vot-to - muu - te - ni vai-vaa. Kun
voi-ma-si suu - ruu-den tun - nus-tan, saan pilk-kaa ja nau - ru - a
maa - il - man ja ah - dis-tus miel - tä - ni kai-vaa.

1. Suo, Herra, mun sinuhun uskaltaa,
kun kiusaaja minua vainoaa
ja neuvottomuuteni vaivaa.
Kun voimasi suuruuden tunnustan,
saan pilkkaa ja naurua maailman
ja ahdistus mieltäni kaivaa.

2. Suo voimaa se kärsiä nöyrästi
ja alttiisti kuunnella ääntäsi,
kun sanasta neuvoja annat.
Vain armoosi heikkojen luottaa suo
ja uskoa, toivoa heihin luo,
myös murheiden aikana kannat.

3. Oi, Herra on aarteeni ainoa,
on perintöosani taivaassa,
on siitä jo riemuni suuri.
Soi ihanan maan mulle arpani,
ja kirkkaana kunniankruununi
jo toivossa välkkyvi juuri.

4. Oi kiitos, kun tahtosi ilmoitit
ja sanasi rakkaaksi kirkastit
ja vastasit rukoukseeni.

Myös yöllä, kun mieltäni ahdistaa,
vain sanasi sielua virvoittaa,
jää luokseni pimeyteeni.

5. En Herraani halua unohtaa,
vain häneltä sieluni suojan saa,
hän vaarat ja turmion torjuu.
Ei luovu hän luotani milloinkaan,
hän aina on valmiina nostamaan,
kun jalkani vaipuu ja horjuu.

6. Jo mieleni toivossa iloitsee
ja henkeni Herrassa riemuitsee,
hän sieluni surmasta säästää.
Ei salli hän hurskaansa hukkaa,
ei sieluni synnissä nukkua,
hän kuoleman kauhuista päästää.

7. Kun, Herrani, viet minut taivaaseen,
niin usko on vaihtuva autuuteen
sun kasvojes kirkkaudessa.
Ja pyhien suuressa seurassa
saan uudesta virrestä iloita
sen pauhussa riemullisessa.

Haqvin Spegel psalmin 16 pohjalta (vuoden 1701 virsikirja, uud. K.L. Lindström ja Elias Lönnrot
sekä virsikirjakomiteat 1867 ja 1984)
Sävel toisinto Etelä-Pohjanmaalta